15 NİSAN 1969
Yıl : I Sayı : 7
Fiatı : 25 Kuruş
Abone : Yıllık 5 Lira 6 Aylık 3 Liradır.

EZİLENLER

On Beş Günde Bir Çıkar Toplumcu Gazete

Sahibi ve Sorumlu Müdürü KEMAL BURKAY
Yönetim Yeri : Kışla Cad. No. 19 TUNCELİ
Dizgi ve Baskı : Yeşil Fatsa Matbaası-Fatsa

Avukatlık Kanununa Yoksul Halkın zararına maddeler ekleniyor

ADALET PARTİSİ iktidarının Meclisten geçirdiği yeni Avukatlık Kanunu, Yoksul halkımızın zararına bircok ağır hükümler taşımaktadır. Kanun henüz resmi gazetede yayınlanmamıştır, Cumhurbaşkanı'nın onayına sunulmuştur. Gazetemiz yayınlandığı zaman, Cumhurbaşkanı'nın onaylayıp onaylamadığı belli olacaktır.

Bu kanunun getirdiği yeni bir maddeye göre, hiçkimse, kardeşinin, babasının, kocasının ve karısının işini adliyede veya idare makamlar önünde takibe demiyecektir. İlle de bir avukat tutmak gerekecektir. Diğer bir maddeye göre, adliyeye sunulacak dilekçelerde mutlaka bir avukatın tastiki olacaktır. Avukat bu tastik için para alacaktır. Böylece avukatlar daha çok para kazanacak, fakat yoksul halk ta bu işden zararlı çıkacaktır.

Zaten Avukatların bugüne kadarki ücret tarifeleri de fiiliyatta çok dengesiz olmuştur. Avukat, müşterisinden tutturabildiği kadar ücret alır. Bu bir ağır ceza davası için beşbin, onbin, hatta yirmi bin ve daha fazla bir miktara kadar çıkmıştır. Şüphesiz bütün avukatlar için bu böyle değildir, bazıları kıt kanaat geçinmektedirler. Ama avukatların içinde de büyük ağalar türemiştir. Yeni kanun ise bunu daha da kolaylaştırmaktadır. Bu satırların yazarı da avukat olduğu halde, bunu yoksul halkımıza duyurmayı bir görev sayar.

Avukatlık Kanunu yeniden düzenlenmeliydi. Ama bu şekilde değil; halkımızı ezmeyecek ve avukatın insanca yaşamasını, meslekte adaleti temin edecek, ağırı kazançları önleyecek şekilde düzenlenmeliydi.

Halkların Özgürlüğü

Kemal BURKAY

Bu çağ halkların özgürlüğü çağıdır. Yirminci yüzyılın bütün ulusları kölelik zincirlerini kırmak için savaşıyorlar. Ne ordular durduruyor onları, ne atom silâhları. Uluslar canlarını dişlerine takmış savaşıyorlar. İşte bundan dolayı Amerikalılar, bu kurtuluş savaşları için, «Barut'un icadından sonra en tehlikeli silâh» diyorlar. Barut bulundu, kaleler yıkıldı, Beylerin, zalimlerin kaleleri. Şimdi de milli kurtuluş savaşları çıktı, emperyalizmin kaleleri yıkılıyor. Amerika, «Tehlikeli silâh,» diyor. Doğru.. Onun için ve onun gibiler için elbet tehlikeli. Çünkü köle uluslar hür oluyor. Köle uluslar üzerinde İngiliz'in, Fransız'ın, Amerikalının ve ortaklarının efendiliği, soygunu son buluyor.

Hür olmak güzel şey. Kölelik zincirini kırmak güzel şey, Hürriyet için, yani özgürlük için vuruşmak güzel şey. İnsan ölebilir de bu uğurda. Kim ölmüyor ki.. Ama kölece bir dünya yaşamaya değmez. Bu dünyada yaşadın mı onu insanca yaşayacaksın. Boyun eğmeden, erkekçe.. Sırtına kimseleri bindirmiyeceksin. Alınterini, ülkeni kimselere soydurtmıyacaksın. Ve en önemlisi utanmıyacaksın kendinden. Yoksa bu güzelim dünyaya layık olamazsın. Bu güzelim gökyüzüne, bu dağlara, bu çiçeklere layık olamazsın. Köpek bile utanmaz kendinden.

Bir zenciysen, utanmıyacaksın renginden. Bir çinliysen, utanmıyacaksın gözlerinin biçiminden. İnancına, diline toz kondurtmıyacaksın. Çünkü bütün renkler güzeldir. Bütün uluslar güzeldir; bütün diller, bütün insanlar güzeldir.

Çirkin olan köleliktir. Çirkin olan zalimliktir.

Ellerinde zincirlerle dünyayı yönetmeye kalkanlar şunu iyi bilsinler ki hiçbir ulus sonuna dek köleliğe razı olmaz. Bu çağ, özgürlük alevinin dalga dalga yayıldığı çağdır. Bir ulusun özgürlük isteğine hiçbir engel dayanmaz. Ne kurt köpekleri, ne işkenceler, ne tanklar, toplar...

İnsan dört duvar arasında bile alnı açık gezebilir. İnsan ayağında bir zincirle bile hür olabilir. Asıl köleler boyun eğenlerdir. Asıl tutsaklar korkaklardır. Korkaklar korkunun mahkûmudurlar. Onlar, acınacak zavallı yaratıklardır.

Ve insan, eğer bir meyve ağacından fazla birşeyse, geçmişinden ve geleceğinden sorumludur. İnsan, eğer insansa, bana ne diyemez..

Gelecek güzel günler, özgürlük şarkıları içinde doğacaktır. Ne mutlu özgürlük için savaşanlara!

Tunceli'de yeni bir kulüp : Munzur spor

Şimdiden bu kulüpte yüze yakın genç üye oldu

Özellikle, şehrimiz orta dereceli okullarında okuyan gençlerin çoğunluğuyle, Tunceli'de, Munzur Spor adında bir spor kulübü kurulmuştur. Gençlerin büyük bir isteğiyle karşılaşan kulüp, Tunceli'de sporu geliştirme, folklor çalışmaları yapmayı, üyelerini bedenen ve fikren geliştirmeyi amaç edinmiştir. Kulübün, şimdiden yüze yakın üyesi olmuştur.

Tunceli'de daha önce kurulmuş bulunan bazı kulüplerin, süresi içinde kongrelerini yapmadıklarından infesih durumuna düştükleri öğrenilmiştir. Böylece yeni kulüp, Tunceli'nin biricik spor kulübü durumundadır. Ankara'da okuyan yirmi kadar üniversiteli gencimiz, Munzur Spor üyelerine aşağıdaki mektubu yazmışlardır:

«Sporun dünyaca anlaşılmış bulunan gerçek anlamını Tunceli Halkına benimsetmek amacıyla, Tunceli Gençliği tarafından Munzur Spor» adıyla bir spor kulübünün kurulduğunu sevinçle duyduk. Biz aşağıda imzaları bulunan yüksek tahsil öğrencileri, bu teşebbüste bulunan muhterem kardeşlerimizi tebrik eder, kendilerini candan desteklediğimizi ve hertürlü güçlüklerinde yanlarında olduğumuzu bildirir, başarılar dileriz.

Tunceli Yüksek Tahsil Öğrencilerinden: Hüseyin Ünal, Hüseyin Emek, Hüseyin Polat, Haydar Söğüt, Celal Yılmaz, Metin Çiçek, Fuat [illegible], S. Zeki Ağca, Kamer Dünya, Hasan [illegible]car, Haydar Erdoğan, Haydar Sayın, Nuri Demirdağ, Kâzım Nadir, Mehmet Arslan, Ali Orhan, Adil Saz, İsmail Yılmaz, Hasan Kaya»

Ezilenler Gazetesi de yeni Kulübe başarılar, yararlı çalışmalar diler.

Neden Korkuyoruz

Hüseyin ÜNAL

Bütün dünyada olduğu gibi memleketimizde de şu sıralarda birtakım olaylar vuku bulmaktadır. Bu olaylar gençlik-Komando mücadelesi, Gençlik-Emperyalizm mücadelesi, Gençlik-Gericilik mücadelesi, İşçi-Patron mücadelesi, Halk ve gençlik-Sömürücü Amerika ve 6. Filo mücadelesi, Zenginlik-Fakirlik mücadelesi gibi olaylardır.

Bu olayların nedenlerinin Tunceli Halkı tarafından ne derece anlaşılmış ve ne şekilde yorumlanmakta olduğunu izah etmeğe çalışalım. Şüphesiz olayların sebeplerini az çok anlıyan bir halk kitlesinin yanında, bu olaylardan ve sebeplerinden habersiz olanların sayısı bir hayli kabarıktır. Biz bu yazımızda olayların sebeplerini bilmekten mahrum olanları biryana bırakıp olayları iyi kötü anlamış kardeşlerimize seslenelim. Bu kardeşlerimizin bir kısmı küçük devlet memuru, bir kısmı işçi ve bir kısmı da serbest işlerle uğraşmaktadırlar.

Bu kardeşlerimizle yaptığımız konuşmalardan anlaşılıyor ki inandıkları davalarda mücadele etmekten, duygu ve düşüncelerini açıkça söylemekten korkuyorlar. Bu korkunun nedenlerinden biri, bir kısmının iktidar tarafından görevlerinden uzaklaştırılacağı, birkısmının patronlar tarafından işlerinden çıkarılacağı ve bunun sonunda doğacak açlık korkusudur. Diğer bir sebep, birkısım devrimci kardeşlerimizin, satılmış bazı kişiler tarafından tehdit edilmelerinden doğan yaşama korkusudur. Bir kısmı ise, Amerika ve yerli uşaklarınca hırpalanan devrimci gençliğin amacına ulaşamıyacağı veya çok geç ulaşacağı endişesindedirler. (devamı 2'de)

FARELER ve KEDİLER

Ali DİCLELİ

Birgün fareler top lanır kendilerine bir baş kan seçmek isterler. Se çilim de bizi idare et sin derler. Ama fareler de hep ufacık tefecik.. Bari iri bir şey bulalım da, derler, iyi idare etsin.. Böylece fareler, kendilerine Karakediyi başkan yaparlar..

Aradan birzaman geçer; bir de bakarlar ki ne baksınlar, farele rin sayısı hergün azal makta.. Karakedi onla rı tutup tutup birgü zel yemekte. Böyle baş kan olmaz deyip onu başkanlıktan atarlar.

Bukez bembeyaz tüy lü, Pamuk adındaki ke diyi başkan yaparlar. Pamuk ta söz verir on lara. «Sizi yemem ve bir güzel idare ederim» der. Ama aradan za man geçince yine fare leri azalmağa başlar. Ba karlar ki Pamuk ta sö zünde durmamış. Ne yaptık, ne ettık diye ya kınırlar; onu da değiş tirirler.

Bu kez de ortaya mavı gözlü, benekli bir kedi çıkar. Adı Maviş. Maviş onlara daha çok dil döker. «Size peynir ler, sucuklar, incirler bulacağım» der. «Haya tınız güven altında o lacak,» der. Ve farele rin gönüllerini kazana rak onlara başkan olur.

Maviş, ilk günler sözünde durur da. Fa relere kocaman peynir dilimleri, incirler, su cuklar getirir. Tatlı zi yafet çekerler. Aradan günler geçer, derken... Huyu kurusun, kedi bu, tutamaz kendini, bir gün «ham hum şaralop» deyip bir fareyi birden mideye indiriverir. Da ha da tutabilirsen tut Maviş'i. Farelerin hali perişan. Ah ne yaptık, ne ettik, derler; dişleri ni döverler. Üstelik ma vis başkanlıktan da ay rılmaz birtürlü. «Hep ben başkanınız olaca ğım, benim gibisini bu lamazsınız» der.

Ve tabi fareler ken di aralarında toplanır lar, ne yapalım, ne ede lim diye konuşurlar. O zaman, aklı başında bir fare çıkıp der ki:

«Aptallar, başınıza hep kedileri başkan ya parsanız böyle olur el bette. Kedinin seçimi f:redendir. Kediler ay rıdır, f a r e l e r, ayrıdır. Kılavuzunuzu kendi aranızdan seçin» der.

İşte o günden son ra fareler başkalarını kendi aralarından seç tiler ve başkanları da onları yemedi.

Ol hikayeyi niçin hatırladık? Şunun için: Partiler konusunda hal kımızla konuşursanız şu sözü çok duyarsanız : «Aman, hep bir bar deşim!. Kimi seçsen öy le.. DP. ye oy verdik öyle, AP ye oy verdik öyle, CHP ye zaten baş tanberi öyle... Kim gel se böyle yapar!»

Oysa bizim emekçi halkımız da oy verdik lerinin kimler olduğunu pek düşünmemiştir. Dü şünmemiştir ki kendisi emekçidir, çalışan sınıf tandır; oy verdikleri i se hep üst sınıftan, hep çalışmayan sınıftan. E mekçileri karın toklu ğuna çalıştırıp onların sırtında saltanat sü ren sınıftan..

Bir yanda fareler öbür yanda kediler... Ve çalışanlar hep sömü rücü sınıfı başlarında tuttukça elbet te alda nacaklardır. Huyları ku rusun, soyucudur on lar, yiyicidir onlar. Ke diler gibi..

Çobanlar Toplantısı

Ezilenler Gazetesi Dağ muhabiri Çoban Memo bildiriyor:

Sevgili vatandaşlar, duyduk duymadık deme meyin! Biz çoban gar daşlarımız olaraktan bu haftanın ortasında top lanıyoruk:

Zel dağından Çoban Hıdıro, Kert Dağından Çoban Musto, Kel Te peden Çoban Alo, Ku tu Dereden Çoban Me mo, Tüllük yöresinden Çoban Keko, Gahmut Çukurundan Çoban Mur tu, Göktepeden Coban Zülfo, Pertekten Çoban Beko, Çemişgezekten Çoban Abdo, Nazmiye den Çoban Hüsso, Pü lümür'den Coban Has so, kardaşlarımızla bir likte, mütad olağan kon gremizi Marçik Tarla sında yapacağız.

İki gün, iki gece, iki saat ve iki dakika devam edeceği tahmin edilen kongremizin gün deminde şu konular var dır :

1- Biyüğümüz, bü yük çoban, Çoban Sü lü'ye bağlılık telgrafı ğini çekmek.

2- Çobanları koru ma ve yaşatma derneği kurup, fahri başkanlı ğa büyüğümüz Çoban Sülü'yü getirmek.

3- Büyüğümüz ve meslektaşımız Çoba Sü lü'ye bir hayat gönder mek.

4- Çobanlıktan baş bakanlığa yükselme yol ları öğrenmek ve bu hususta gerekirse yük seliş özel çoban okulu nu açmak.

5- Çobanlıktan baş bakanlığa yükseldikten sonra, fakir çobanları yüzüstü bırakıp, zengin lerle holkola ve Ame rikalılarla elele olmanın nedenini ve kısacası bu yüğümüz, ustamız, bü yuk Çoban Sülü'nün bi zi böyle perişan bırak masının hikmetini ve alameti farikasını so rup öğrenmek.

6- Son olaraktan di lek ve temenni kısmını ney, darbuka, ve kaval eşliğinde, nihavend ma kamı üzere, koro ve so lo halinde söylemek ve kongremize son vermek tir.

Ali GÜLTEKİN

Neden Korkuyoruz

(1. sayfadan devam)

Burada kardeşlerimize söyliyecek tek husus hiçbir şeyden korkmamalarıdır. Ve her türlü güçlük karşısında gençliğin durduğu gibi cesaretle durmalıdırlar. Çünkü davamız, yukarda saydığımız korku sebeplerinin yanında ikinci planda kalacak basit bir dava değildir. Bu dünyada insanlar, korktukları nisbette bir hiçtirler. Her devrimci kardeşimiz bu dava uğrunda cesaretle yürümenin gerekliliğine inanmalıdır. Ve her devrimci, yine bilmelidir ki, kişilerin cesareti karşısında, susmayan şeytanların bile dili tutulur. Ayrıca bazı kardeşlerimizin birkaç yüz liralık maaşlarını, veya birkaç paralık işlerini ve hatta yiyebilecekleri bir kaç sopayı göze almamaları, insanca yaşama şartlarıyla, hayvanca ya şama şartları arasındaki bir ortamı tercih ettik lerini ifade eder. Kişisel çıkarların, topluma ve toplumun büyük davalarına tercihine verilecek tek hüküm bencillik hükmüdür. Ayrıca 27 Ma yıs Devrimi ve daha önceki mücadelelerinde gös terdikleri başarıya rağmen gençliğe güvenmiyen bir kişiye söylenecek tek şey, o kişinin kendisi ne güvenemediğidir.

Nihayet bilinmelidir ki bir ferdin mutluluğu, içinde bulunduğu toplumun refah seviyesiyle ölçülür.

Ser Seran, Ser Çavan

Dedim ben bir yoksulum, ne arazim, ne çulum
Dedi günahkâr olma, cennete gider yolun!
Dedim ser seran, ser çavan!

Dedim insana lazım geçim, yarı tok yarı açım
Dedi az sabırlı ol, geliyor işte seçim..
Dedim ser seran, ser çavan!

Dedim dünya dar mıdır, bana arsa var mıdır?
Dedi ulan serseri, sana lazım kırk satır!
Dedim ser seran, ser çavan!

Dedim ben de insanım, benimkisi de can
Dedi insan oğlu değiğin iki memeli hayvan..
Dedim ser seran, ser çavan!

Dedim şu bizim Hasso okusun olsun adam
Dedi ağanın oğlu ağa, çobanın oğlu çoban!.
Dedim ser seran, ser çavan

Dedim keremet ağa, biz de dil sürek yağa..
Dedi ayrana nolmuş, behey sersem tösbağa!
Dedim ser seran, ser çavan!

Dedim efendi kardaş, çacuklarım ister aş..
Dedi insan açlığa alışır yavaş yavaş!
Dedim ser seran, ser çavan(

Derken günün birinde fırladım yatağımdan
Aklım geldi başıma, yumruğuma geldi can
Vay kurban!..

Kaldırdım balyozumu, dedim buna ne derler?.
Dedi sen komünistsin, duyun ağalar, beyler!
Dedim hazır ol ulan!

Vurdum ense köküne, «Ver hakkımı oy şaban!»
Dedi aman kardeşlik, bağışla bana bir can!
Dedim ser seran, ser çavan!

AŞIK GÜMMANİ

Not : «Serseran, ser çavan,» Kürtçe bir ta birdir, «Başım gözüm üstüne» anlamına gelir. «Başımın üstünde yerin var,» gibi..